

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3721200574
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3721200574.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a členov senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v spore žalobcu A.. Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., Z. XXX/XXA, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s.r.o., so sídlom Považská Bystrica, Šoltésovej 346/1, IČO: 36 860 654, proti žalovanému ROLLPEX s.r.o., so sídlom Považská Bystrica, Veľký diel 8871/5A, IČO: 48 283 215, zastúpenému Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Žilina, Závodská cesta 3911/24, IČO: 36 864 455, o návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 13C/6/2021 - 36 zo dňa 22. februára 2021 takto

rozhodol:

I. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vydal zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo v prospech A.. Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., Z. XXX/XXA, na zabezpečenie jeho pohľadávky z titulu poskytnutých pôžičiek v celkovej sume 740 000,- eur na nehnuteľnostiach žalovaného zapísaných na LV č. XXXX katastrálne územie Žilina, a to k parc. KNC 4955/14 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 800 m2, k parc. KNC 4955/35 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 250 m2, k parc. KNC 4955/36 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 442 m2, k parc. KNC 4955/43 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1651 m2 a k stavbe tlačiareň - polygrafická výroba súp. č. 8871 stojaca na parc. KNC 4955/14 zastavaná plocha a nádvorie. Súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uznesenia uviedol, že žalobca podal na súde návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, a to na zriadenie záložného práva na nehnuteľnostiach žalovaného. Svoj návrh odôvodnil tým, že uzavrel so spoločnosťou ROLLPEX s.r.o., v ktorej je jeho bývalá manželka H.a K. konateľkou a spoločníkmi sú ich deti, zmluvy o pôžičkách, na základe ktorých žalovanému poskytol plnenie z jeho účtu, ktoré je jeho výlučným vlastníctvom, a to z toho dôvodu, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 42C/45/2016-20 zo dňa 26.02.2016 bolo zrušené BSM za trvania manželstva medzi H. K., rod. F., a žalobcom s tým, že následne v roku 2020 bolo ich manželstvo rozvedené, pričom BSM v lehote do 3 rokov vyporiadané nebolo. Keďže žalovaný odmietol vrátiť pôžičky, bol nútený domáhať sa súdnej ochrany. Na Okresný súd Banská Bystrica podal žalobca návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 740 000,- eur s príslušenstvom na základe nižšie uvedeného skutkového stavu. Dňa 04.08.2016 na účet žalovaného vedený v Prima Banke Slovensko, a.s., pobočka Žilina č. IBAN: SK04 5600 0000 0079 9993 0001 poukázal, po zrušení BSM s vtedajšou manželkou, ako konateľkou žalovaného, z účtu žalobcu vedeného v Poštovej banke, a.s., č. IBAN SK06 6500 0000 0000 3249 8544 čiastku vo výške 100 000,- eur. Následne dňa 04.08.2016 uzavreli aj zmluvu o pôžičke, v zmysle ktorej bola suma 100 000,- eur prevedená z účtu Z. K. na účet spoločnosti ROLLPEX s.r.o., s tým, že dlžník sa zaviazal pôžičku vo výške 100 000,- eur vrátiť do 31.12.2020. Nakoľko doteraz žalobcovi uvedené finančné prostriedky zo strany žalovaného uhradené neboli, dostal sa tak žalovaný do omeškania. Dňa

23.02.2017 rovnako poukázal na účet žalovaného vedený v J. Banke Slovensko, a.s., z účtu žalobcu vedeného v Tatra banke, a.s., č. IBAN: SK74 1100 0000 0026 1444 1045 čiastku vo výške 500 000,- eur, o ktorej skutočnosti dňa 23.02.2017 uzavreli zmluvu o pôžičke. V predmetnej zmluve o pôžičke bolo dohodnuté, že dlžník pôžičku vo výške 500 000,- eur vráti do 24.02.2018, čo sa nestalo. Ďalej dňa 27.04.2018 poukázal na účet žalovaného vedený v Prima Banke Slovensko, a.s., z účtu žalobcu vedený v Tatra banke, a.s., sumu vo výške 50 000,- eur, ktorá čiastka bola pripísaná na účet dlžníka dňa 30.04.2018. Dňa 15.10.2018 opäť poukázal na účet žalovaného z jeho účtu v Tatra banke, a.s., sumu vo výške 50 000,- eur, ktorá bola na účet dlžníka pripísaná dňa 16.10.2018. Dňa 27.08.2019 poukázal na účet žalovaného sumu vo výške 30 000,- eur, ktorá bola pripísaná na účet dlžníka dňa 28.08.2019, a nakoniec dňa 30.09.2019 poukázal na účet žalovaného sumu vo výške 40 000,- eur, ktorá bola na účet žalovaného pripísaná dňa 01.10.2019. Uvedené finančné prostriedky boli označené ako pôžičky s tým, že k týmto pôžičkám sa už zmluvy o pôžičkách nevyhotovovali, a preto nebola dohodnutá ani doba ich vrátenia. Preto dňa 05.10.2020 žalovaného vyzval žalobca na vrátenie sumy 170 000,- eur, aby žalobcovi uvedenú sumu vrátil v lehote do 5 dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Uvedená výzva na vrátenie sumy 170 000,- eur obsahovala aj pôžičku vo výške 30 000,- eur, ktorú žalovanému previedol príkazom na úhradu dňa 27.08.2019, ktoré finančné prostriedky žalobcovi poskytla jeho matka H. K., ktorej uvedenú sumu 30 000,- eur na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2020, postúpil. Preto žalovaný dlhuje žalobcovi z uvedenej sumy 170 000,- eur sumu vo výške 140 000,- eur, pričom žalovaný túto sumu nezaplatil. Okresný súd Banská Bystrica na základe listinných dôkazov vydal dňa 10.02.2021 platobný rozkaz sp. zn. 10Up/71/2021 o zaplatenie 740 000,- eur s príslušenstvom, ktorý do dnešného dňa nenadobudol právoplatnosť. Vzhľadom k tomu, že žalovaný v zastúpení konateľky H. K. uzatvoril s H. K. zmluvu o zriadení záložného práva /v jej prospech/ na všetok nehnuteľný majetok zapísaný na LV č. 9695 katastrálne územie Žilina, ktorá Zmluva o zriadení záložného práva je evidovaná pod č. V 7743/2020 a žalovaný odmieta žalobcovi finančne plniť, preto má žalobca obavu, že jeho peňažné pohľadávky voči žalovanému nemusia byť uspokojené. Z uvedeného dôvodu žalobca navrhol vydať zabezpečovacie opatrenie, ktorým súd zriadi záložné právo v prospech žalobcu na zabezpečenie jeho pohľadávky z titulu poskytnutých pôžičiek v celkovej sume 740 000,- eur na nehnuteľnosti žalovaného zapísané na LV č. XXXX katastrálne územie Žilina a to k parc. KNC 4955/14 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 800 m², k parc. KNC 4955/35 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 250 m², k parc. KNC 4955/36 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 442 m², k parc. KNC 4955/43 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1651 m² a k stavbe tlačiareň - polygrafická výroba súp. č. 8871 stojaca na parc. KNC 4955/14 zastavaná plocha a nádvorie. Z obsahu rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 42C/45/2016 zo dňa 26.02.2016 bolo osvedčené, že súd zrušil na návrh H.y K. bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a navrhovateľky za trvania manželstva, nakoľko žalobca získal živnostenské oprávnenie na vykonávanie podnikateľskej činnosti. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 10.02.2021 platobný rozkaz č. k. 10Up/71/2021, ktorým zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu istinu vo výške 740 000,- eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 100 000,- eur od 01.01.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 500 000,- eur od 25.02.2018 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 140 000,- eur od 22.10.2020 do zaplatenia. Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 04.08.2016 vyplýva, že dňa 05.08.2016 bola prevedená od žalobcu na účet žalovaného suma 100 000,- eur ako pôžička a žalovaný sa zaviazal uvedenú pôžičku v termíne do 31.12.2020 vrátiť. Zmluva o pôžičke bola podpísaná žalobcom i žalovaným. Z výpisu z účtu žalobcu vedeného v Poštovej banke, a.s. z obdobia od 01.01.2016 do 31.08.2016 mal súd za osvedčené, že dňa 04.08.2016 bola z účtu žalobcu poukázaná suma 100 000,- eur ako pôžička na účet č. 799993001/5600. Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 23.02.2017 vyplýva, že dňa 24.02.2017 bola prevedená zo spoločného účtu manželov Z. K. (žalobcu) a H. K. na účet žalovaného suma 500 000,- eur ako pôžička pre žalovaného, ktorý sa zaviazal predmetnú pôžičku vrátiť do 24.02.2018. Z potvrdení o transakciách z účtu žalobcu zo dňa 06.10.2020 mal súd za osvedčené, že dňa 23.02.2017 bola z bankového účtu žalobcu odoslaná platba v sume 500 000,- eur na účet príjemcu SK04 5600 0000 0079 9993 0001, dňa 27.04.2018 bola z bankového účtu žalobcu odoslaná platba v sume 50 000,- eur na účet príjemcu, dňa 15.10.2018 bola z bankového účtu žalobcu odoslaná platba v sume 50 000,- eur na účet príjemcu, dňa 27.08.2019 bola z bankového účtu žalobcu odoslaná platba v sume 30 000,- eur na účet príjemcu, dňa 30.09.2019 bola z bankového účtu žalobcu odoslaná platba v sume 40 000,- eur na účet príjemcu, pričom pri každom prevode bola informácia pre príjemcu POZICKA. Z výzvy zo dňa 05.10.2020 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na vrátenie finančných prostriedkov vo výške 170 000,- eur do 5 dní odo dňa doručenia tejto výzvy. Z pripojenej doručky je zrejmé, že predmetná výzva bola žalovanému doručená dňa 16.10.2020. Oznamením o postúpení pohľadávky žalobca oznámil žalovanému, že jeho pohľadávka vo výške 30 000,- eur, ktorá

vznikla nevrátením pôžičky, ktorú poskytol žalobca žalovanému, bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.11.2020 postúpená v prospech H. K.. Z poštového podacieho lístku je osvedčené, že žalobca zaslal oznámenie na poštovú prepravu dňa 03.12.2020. Z výpisu z listu vlastníctva č. 9695, k.ú. Žilina, mal súd za osvedčené, že na danom liste vlastníctva sú zapísané nasledovné nehnuteľnosti parcela KNC 4955/14 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 800 m², parcela KNC 4955/35 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 250 m², parcela KNC 4955/36 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 442 m², parcela KNC 4955/43 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1651 m² a stavba - tlačiareň - polygrafická výroba súp. č. 8871 stojaca na parc. KNC 4955/14 zastavaná plocha a nádvorie. Ďalej mal súd za osvedčené, že vlastníkom predmetných nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1/1 je žalovaný. Na predmetnom liste vlastníctva je v časti C - ľarchy, zapísané záložné právo na základe zmluvy o záložnom práve V 7743/2020, ktoré je zriadené v prospech H. K., nar. XX.XX.XXXX, a zaťažuje všetky nehnuteľnosti i stavbu, ktoré sú uvedené na danom liste vlastníctva. Súd prvej inštancie právne posúdil vec podľa ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 340 ods. 1, § 343 ods. 1, 2, 3 a § 344 CSP. Z predložených listinných dôkazov mal súd za nepochybne osvedčené, že žalobca sa na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal návrhom na vydanie platobného rozkazu uhradenia pohľadávky vo výške 740 000,- eur od žalovaného, ktorú pohľadávku mu súd priznal (zatiaľ, z dôvodu podaného odporu, neprávoplatným) rozhodnutím. Pokiaľ sa žalobca v súdnom konaní domáhal vydania platobného rozkazu na sumu 740 000,- eur, ktorému návrhu súd vyhovel, čím je zrejme, že mal existenciu pohľadávky žalobcu v tejto výške za preukázanú, súd má za to, že je možné túto pohľadávku zabezpečiť v danej výške formou zriadenia súdneho záložného práva, teda je možné v tomto rozsahu vydať zabezpečovacie opatrenie. Hoci v danom prípade nie je ešte pohľadávka veriteľa právoplatne judikovaná rozsudkom súdu, uvedená skutočnosť nič nemení na možnosti súdu vydať zabezpečovacie opatrenie v rozsahu nepochybne preukázanom v návrhu. Aj v zmysle ustanovenia § 343 ods. 3 CSP výkon záložného práva zriadeného zabezpečovacím opatrením súdu môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Z uvedeného je zrejme, že zabezpečovacie opatrenie má v tomto prípade iba zabezpečovaciu funkciu v zmysle vytvorenia, resp. posilnenia možnosti žalobcu ako veriteľa v budúcnosti sa domôcť efektívneho výkonu svojej pohľadávky. V danej veci preto nedôjde k neprimeranému zásahu do vlastníckeho práva žalovaného, nakoľko prípadný výkon záložného práva je viazaný až na právoplatnosť súdneho rozhodnutia, ktorým bude pohľadávka žalobcu riadne judikovaná. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd vyhovel návrhu žalobcu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Keďže v danom prípade súd návrhu žalobcu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia vyhovel, priznal mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný. Uviedol, že už pri podaní návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia nebola splnená jedna zo základných podmienok v podobe osvedčenia existencie peňažnej pohľadávky žalobcu, ktorej splnenie má byť zabezpečené práve záložným právom. Súd mal v tejto súvislosti preukázanú jej existenciu tým, že Okresný súd Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 10Up/71/2021 vydal dňa 10.02.2021 platobný rozkaz, ktorým žalovanému uložil zaplatiť v prospech žalobcu sumu 740 000,- eur s príslušenstvom. S takýmto záverom nemožno súhlasiť, nakoľko už z označenia tohto rozhodnutia je zrejme, že ide o platobný rozkaz vydaný v tzv. upomínacom konaní, v rámci ktorého súd vychádza výlučne z tvrdení a listín predložených žalobcom, bez toho, aby súčasne skúmal dôvodnosť či oprávnenosť takto uplatňovaného nároku s ohľadom na prípadnú obranu žalovaného. Takéto rozhodnutie nemožno považovať za osvedčenie skutočnosti, že žalovaný nárok v skutočnosti existuje, resp. že existuje v žalovanej výške. Jeho existenciu a skutočnú výšku možno na podklade platobného rozkazu vydaného v upomínacom konaní mať za osvedčenú len v prípade, ak proti takémuto platobnému rozkazu nebol podaný odpor. Súd v konaní o vydanie zabezpečovacieho opatrenia tak nemôže vo vzťahu k osvedčeniu existencie zabezpečovanej pohľadávky vychádzať len z tvrdení žalobcu o jej existencii a za dôkaz o jej existencii považovať skutočnosť, že o nej bolo rozhodnuté platobným rozkazom, pričom bol podaný odpor. Ak má byť existencia zabezpečovanej pohľadávky skutočne osvedčená, je podľa názoru žalovaného v takomto prípade povinnosťou súdu oboznámiť s obsahom podaného odporu a až na základe námietok žalovaného obsiahnutých v odpore a po ich zvážení rozhodnúť o tom, či neexistuje dôvodná pochybnosť o existencii alebo výške uplatňovanej pohľadávky. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia je pritom zrejme, že súd mal vedomosť o podaní odporu proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu zo strany žalovaného, no napriek takejto vedomosti žiadnym spôsobom neskúmal jeho obsah. Takýto postup súdu žalovaný považuje za postup v rozpore so základnými zásadami civilného konania a svojou povahou a dôsledkami predstavuje zásah do základného práva žalovaného na spravodlivý proces. Žalovaný v podanom odpore v celom rozsahu

popiera žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie 740 000,- eur, nakoľko predmetné peňažné sumy neboli na účet žalovaného poskytnuté z výlučného majetku žalobcu. Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 26.02.2016 sp. zn. 42C/45/2016-20 bolo zrušené BSM žalobcu a jeho manželky, konateľky žalovanej spoločnosti, pričom do dnešného dňa nebolo vysporiadané BSM, ktorého súčasťou boli aj finančné prostriedky, ohľadne ktorých sa žalobca a manželka dohodli, že tieto prostriedky budú použité ako kapitálový vklad do spoločnosti ROLLPEX, s.r.o. (založená pred zrušením BSM). Predmetné peňažné prostriedky mali byť v zmysle dohody použité na pokrytie prevádzkových a iných nákladov, spojených s rozbehom podnikateľskej činnosti spoločnosti ROLLPEX, s.r.o. so 100 % majetkovou účasťou detí žalobcu a konateľky žalovaného. Podľa vedomostí žalovaného žalobca bol v minulosti spoločníkom spoločnosti REPAP SK s.r.o., v ktorej mal uzavretý pracovný pomer s príjmom na úrovni minimálnej mzdy. Až od 01.01.2009 bola žalobcovi vyplácaná mesačná suma vo výške 1 666,- eur. V roku 2015 žalobca ukončil pracovný pomer so spoločnosťou REPAP SK s.r.o.. Dňa 01.12.2016 si založil živnosť a uzatvoril dňa 04.02.2016 so žalovaným zmluvu o dielo (výroba celulózy, papiera, lepenky a výrobkov z týchto materiálov a ďalšie), na základe ktorej boli žalobcovi vyplatené sumy 12 000,- eur v roku 2016, 33 000,- eur v roku 2017, 33 000,- eur v roku 2018 a vyplatené úroky z pôžičiek, a to 2 836,6 eur v roku 2016, 4 465,84 eur v roku 2017, 2 420,39 eur v roku 2018 a 1 191,66 eur v roku 2019. Na základe uvedeného je nemožné, aby sám disponoval vlastnými peňažnými prostriedkami v takejto výške, ktoré by zodpovedali poskytnutým vkladom. Pokiaľ ide o formu poskytnutia peňažných prostriedkov do spoločnosti, žalobca presvedčil konateľku žalovaného, aby podpísala jednotlivé zmluvy o pôžičke na každý takýto vklad. Ani jedna zo zmlúv tak nezodpovedá skutočnej vôli jej účastníkov. Skutočným dôvodom poskytnutia jednotlivých peňažných súm boli ich vklady do spoločnosti v zmysle vyššie uvedeného s tým, že tieto nemali byť vrátené, ale spotrebované za účelom úhrady prevádzkových a iných nákladov žalovaného. Žalovaný tak namieta neplatnosť žalobcom označených zmlúv pre ich rozpor so zákonom ako aj pre rozpor s dobrými mravmi. Nemožno súhlasiť s názorom, že reálna existencia dôvodnej obavy zmarenia exekúcie má vyplývať zo skutočnosti, že na predmetných nehnuteľnostiach viazne záložné právo v prospech konateľky žalovaného. Súd v napadnutom uznesení nekonkretizuje, z akého dôvodu má existencia iného záložného práva odôvodňovať obavu. Existencia iného záložného práva na predmetných nehnuteľnostiach nemôže byť v žiadnom prípade sama o sebe dôvodom pre vyslovenie záveru o dôvodnosti obavy budúceho zmarenia exekúcie. O to viac nemožno takýto záver vysloviť v prípade, ak neexistujú žiadne pochybnosti o existencii takéhoto záložného práva a právnom dôvode jeho vzniku. Súd v napadnutom uznesení takýto záver vyslovil bez bližšieho odôvodnenia, pričom takýto postup súdu predstavuje výrazný zásah do základného práva žalovaného na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd dospel na základe vykonaných a predložených dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie je po právnej stránke správne. Tvrdenia žalovaného sú v rozpore s predloženými listinnými dôkazmi a popieranie pohľadávky vo výške 740 000,- eur je účelové. BSM žalobcu a jeho bývalej manželky bolo zrušené počas manželstva Okresným súdom Žilina v konaní sp. zn. 42C/45/2016. Žalobca poskytoval finančné prostriedky na základe platných zmlúv o pôžičke z jeho účtu, ku ktorému bývalá manželka nemala žiadne vlastnícke právo. Zmluvy vyhotovovala konateľka žalovaného, jednalo sa o pôžičku s dohodnutým termínom vrátenia danej pôžičky. Okrem zmlúv boli predložené aj reálne potvrdenia transakcií z účtu žalobcu na účet žalovaného. Súd prvej inštancie v čase rozhodovania mal preukázané a osvedčené skutočnosti, ktoré vyhodnotil v súlade s § 191 CSP a z nich vyvodil aj správny záver o splnení zákonných podmienok na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorého cieľom je zriadenie záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka, na zabezpečenie pohľadávky žalobcu, ktorá už bola judikovaná platobnými rozkazmi. Konateľka žalovaného si zabezpečila záložné právo na údajnú svoju pohľadávku a má snahu poškodiť žalobcu. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne odôvodnenie, s ktorým sa stotožňuje.

5. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania zistené a osvedčené skutočnosti vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ustanovení § 191 CSP a z nich vyvodil správny právny záver o splnení zákonných podmienok pre vydanie žalobcom požadovaného zabezpečovacieho opatrenia pri neexistencii zistenia porušenia práva na spravodlivý proces na strane žalovaného, či takej vady, ktorá by bola spôsobilou k záveru, že v jej dôsledku je rozhodnutie vecne nesprávne. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach na ne odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 329 ods. 1, 2 CSP Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúčenia a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

8. Podľa § 343 ods. 1, 2, 3 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím

9. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia domáhal zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach žalovaného. Svoj návrh odôvodnil tým, že Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 10.02.2021 platobný rozkaz č. k. 10Up/71/2021, ktorým bol žalovaný zaviazaný k zaplateniu sumy 740 000,- eur spolu s úrokom z omeškania žalobcovi. Predmetný priznaný nárok má pôvod v zmluvách o pôžičkách zo dňa 04.08.2016 a zo dňa 23.02.2017, ktoré žalobca v kópiách v písomnom vyhotovení predložil spolu s návrhom na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. K jednotlivým zmluvám o pôžičkách predložil kópie zadaných transakcií svedčiacich o prevode príslušných finančných prostriedkov z účtu žalobcu na účet žalovaného. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor, ktorým spochybnil priznanú pohľadávku čo do základu aj čo do výšky, nakoľko namietal neplatnosť zmlúv o pôžičkách pre ich rozpor so zákonom a rozpor s dobrými mravmi. Z výpisu z LV č. 9695 pre k.ú. Žilina vyplýva, že žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností na tomto LV zapísaných, špecifikovaných vo výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom v LV v časti C - tarchy je zapísané zriadenie záložného práva v prospech H. K., konateľky žalovaného (bývalej manželky žalobcu) na základe zmluvy o záložnom práve č. V 7743/2020, ktoré zaťažuje všetky nehnuteľnosti uvedené na danom liste vlastníctva.

11. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá bola judikovaná alebo by mohla byť neskôr judikovaná s cieľom zamedziť alebo zredukovať možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť pred začatím konania, predmetom ktorého je judikovanie pohľadávky, či v priebehu konania, ako aj po jeho skončení. Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je namieste aj v prípade, ak majetok dlžníka je zaťažený skoršími záložnými právami a veriteľ má záujem v prípade judikovania tejto pohľadávky vymôcť ju v exekučnom konaní. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s ustanovením § 343 ods. 3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva. Vychádzajúc z ustanovenia § 61q ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu na záloh možno viesť iba vtedy, ak oprávnený je záložný veriteľ, alebo ak záložný veriteľ s exekúciou súhlasí. Zabezpečovacie opatrenie nie je možné stotožniť s exekučným záložným právom, nakoľko jeho zriadením vzniká záložné právo, ktoré má z dôvodu, že sa zriaďuje v súdnom konaní, prívlastok sudcovské. Z hľadiska jeho charakteru nadobúdajú subjekty zabezpečovacieho opatrenia

postavenie účastníkov vzťahu z titulu záložného práva a v týchto intenciách medzi nimi vznikajú aj práva a povinnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti nemožno zabezpečovacie opatrenie vnímať ako procesný inštitút a jeho trvanie nemusí byť podmienené právoplatným skončením konania o judikovanie pohľadávky. Predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je existencia návrhu na jeho vydanie, spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty, zistenie, že zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať výlučne peňažnú pohľadávku a existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

12. Pokiaľ žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nemohol v predmetnom konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vychádzať len z tvrdení žalobcu a mať osvedčený nárok žalobcu len z predloženého neprávoplatného platobného rozkazu, predmetné odvolacie námietky neobstoja. Odvolací súd má za to, že rozhodnutie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia má charakter rýchlej a účinnej ochrany potenciálne ohrozeného práva a vzhľadom k tomu nepredpokladá plnohodnotné dokazovanie, ako je to v konaní vo veci samej. Pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia sa vyžaduje len osvedčenie tvrdených skutočností potrebných na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré opodstatňujú uplatnený nárok žalobcu a existencia obavy z budúceho možného zmarenia exekúcie, pričom k naplneniu spomínaných podmienok v posudzovanej veci došlo. Osvedčenie rozhodujúcich skutočností v žiadnom prípade nemožno stotožniť s dokazovaním. Rozdiel medzi nimi spočíva v miere zisťovania skutkového stavu pri vydávaní rozhodnutia o zabezpečovacom opatrení a rozsudku, čo je dané jeho rozsahom. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom neho zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti rozhodujúce pre vydanie rozhodnutia o zabezpečovacom opatrení, pričom na rozdiel od dokazovania vo veci samej nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako pri riadnom procesnom dokazovaní. Súd prvej inštancie v danej veci skutočnosti tvrdené žalobcom a ním predložené listinné dôkazy neposudzoval z hľadiska dôvodnosti žaloby vo veci samej, ale výlučne a správne len v limitoch osvedčenia takých skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre potreby rozhodnutia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia a ním vyvedené závery v tomto smere odvolací súd považuje za správne.

13. Dôvodnosť vydania zabezpečovacieho opatrenia v danom prípade podľa žalobcu vyplýva z jeho obavy z bezprostredne hroziacej ujmy v podobe ohrozenia reálnej vymožitelnosti jeho pohľadávky uplatnenej v súdnom konaní (v upomínacom konaní), v ktorom bol Okresným súdom Banská Bystrica vydaný platobný rozkaz č.k. 10Up/71/2021 dňa 10.02.2021 (doposiaľ právoplatne nejudikovanej), v dôsledku nakladania žalovaným s dotknutými nehnuteľnosťami, a to konkrétne prostredníctvom zriadenia už existujúceho záložného práva k nehnuteľnostiam žalovaného zapísaných na LV č. XXXX, pre k.ú. Žilina, v prospech konateľky spoločnosti žalovaného. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca preukázal a osvedčil potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia v podobe zriadenia tzv. sudcovského záložného práva k dotknutým nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. 9695 pre k.ú. Žilina, ktorých výlučným vlastníkom je žalovaný. V predmetnom prípade je dôvodná obava z reálneho sťaženia, prípadne zmarenia vymožitelnosti ešte nejudikovanej, avšak v tomto konaní osvedčenej pohľadávky žalobcu. Odvolací súd má za to, že žalobca osvedčil potrebu nariadenia zabezpečovacieho opatrenia predložením potvrdení o bankových transakciách a zmlúv o pôžičkách v celkovej výške 740 000,- eur. V zmluvách o pôžičkách vystupuje žalobca v postavení veriteľa a žalovaný v postavení dlžníka, pričom k nim sa vzťahujú potvrdenia o bankových transakciách vo výškach súladných s obsahom týchto zmlúv z účtu žalobcu vedeného v Tatra banke a.s. a v Poštovej banke, a.s.. Dôvodom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva bola skutočnosť, že na nehnuteľnostiach patriacich do výlučného vlastníctva žalovaného zapísaných na LV č. 9695, pre k.ú. Žilina je reálne zriadené záložné právo v prospech konateľky žalovaného (na základe zmluvy o záložnom práve č. V 7743/2020) a tiež, že nemožno vylúčiť zriadenie v poradí aj ďalších záložných práv, ktoré by žalobcu v prípade vykonávacieho konania ak nie diskvalifikovali, tak výrazne znevýhodnili vo výkone jeho práva na uspokojenie jeho pohľadávky, za situácie, ak by bola pohľadávka žalobcu tiež súdom judikovaná. Už za existencie aktuálneho záložného práva došlo k vytvoreniu takého diskonformného stavu v neprospech žalobcu, v dôsledku ktorého by aj následné právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vo veci samej vo výsledku mohlo stratiť opodstatnenie v reálnej vymožitelnosti jeho pohľadávky. Zaťažené nehnuteľnosti sú nesporne spôsobilým predmetom záložného práva a súdom zriadené záložné právo jednoznačne smeruje k zabezpečeniu peňažnej pohľadávky z právnych vzťahov zmlúv o pôžičke a vzhľadom k existujúcemu záložnému právu (a s jeho výkonom spojenej právnej úpravy znevýhodňujúcej žalobcu aj v prípade dosiahnutia judikovanej pohľadávky v procese vykonávacom bez vydania zabezpečovacieho opatrenia) je tu teda existencia reálnej obavy zo zmarenia

vy nútiteľnosti rozhodnutia o pohľadávke žalobcu, čo súd prvej inštítúcie správne vyhodnotil a dospel k správne mu záveru, že boli naplnené zákonné predpoklady pre vydanie napadnutého zabezpečovacieho opatrenia.

14. Neobstojí odvolacia námietka žalovaného, že súd prvej inštítúcie neprihliadol na skutočnosti uvedené žalovaným v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10Up/71/2021 zo dňa 10.02.2021, v ktorom namietal uplatnenú pohľadávku čo do základu aj čo do výšky s poukazom na to, že platobný rozkaz nie je právoplatný a nemožno z neho vychádzať pri rozhodovaní o zabezpečovacom opatrení. Odvolací súd konštatuje, že úlohou súdu prvej inštítúcie a odvolacieho súdu nebolo a nie je v procese rozhodovania o návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia skúmať dôvodnosť tvrdení žalovaného o existencii takých skutočností, ktoré podľa jeho názoru účinne popierajú uplatnený nárok žalobcu, ktorý je nedôvodný. To znamená, že úlohou súdu prvej inštítúcie a odvolacieho súdu v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je posudzovať dôvodnosť skutočností, ktoré môžu byť predmetom posudzovania len vo veci samej, pričom úlohou súdov bolo iba preskúmať existenciu zákonných predpokladov pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia, s ktorým limitom závery súdu prvej inštítúcie plne korešponujú a bez pochybností odôvodňujú žalobcom požadované zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam patriacich do výlučného vlastníctva žalovaného v rámci inštítútu zabezpečovacieho opatrenia. Z ustanovenia § 343 ods. 1 CSP vyplýva, že prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia možno zabezpečiť pohľadávku právoplatne súdom priznanú a vykonateľnú, ako aj pohľadávku, ktorá je ešte len v procese judikovania, teda ktorá bola uplatnená v súdnom konaní, o ktorý prípad ide v posudzovanej veci. Existenciu výlučne judikovanej pohľadávky je limitovaný, vychádzajúc z ust. § 343 ods. 3 CSP, výlučne samotný výkon záložného práva, ktorý môže nastať až potom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím, teda ako sa stala judikovanou. Odvolací súd sa preto nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, že od existencie skôr zriadeného záložného práva (v predmetnej veci záložné právo zriadené v prospech konateľky žalovaného) nemožno odvodzovať ešte obavu zo zmarenia vymožitelnosti pohľadávky žalobcu, a to z dôvodu, že existencia už zapísaného záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. 9695 v prospech konateľky žalovanej na identickom predmete záložného práva jednoznačne sťažuje postavenie žalobcu pri reálnej vymoženosti práva žalobcu vo vykonávacom konaní. Práve z tohto dôvodu možno zabezpečovacie opatrenie nariadiť tak pred začatím konania, v priebehu konania, ako aj po jeho skončení. Je potrebné si totiž uvedomiť, že v súlade s § 61q ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu na záloh možno viesť len vtedy, ak oprávneným je záložný veriteľ, alebo ak záložný veriteľ s exekúciou súhlasí. Prostredníctvom vydania zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť v prípade, ak dosiahne judikovanie pohľadávky, pristúpiť k výkonu záložného práva na jej uspokojenie v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 CSP a to aj napriek existencii skoršieho záložného práva.

15. Záverom odvolací súd dodáva, že sa nezaoberal všetkými námietkami žalovaného obsiahnutými v jeho odvolaní, keď odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá a ani nemusí odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v odvolaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštítučného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/2005).

16. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštítúcie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu

na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).